proLékaře.cz | 19.11.2026

MUDr. Margaréta Smatanová

Krátke osobné a profesijné predstavenie

Narodila som sa v malom mestečku na juhu Slovenska, v Šuranoch. Základnú školu som mala na dohľad z okna nášho paneláka, preto som už v prvom ročníku dostala kľúče na krk a stala som sa samostatnou jednotkou. Keďže v našom meste máme gymnázium, bolo jasné, kam budú smerovať moje ďalšie kroky. Po ukončení štúdia na gymnáziu som pokračovala na Lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Štúdium som ukončila v roku 1996 a nastúpila som na interné oddelenie v Nemocnici v Nových Zámkoch. Po roku práce som prešla do novootvorenej Nemocnice svätého Cyrila a Metoda v Bratislave na IV. internú kliniku. Väčšinu personálu nemocnice tvorili v tom čase mladí ľudia, preto na tieto roky rada často s nostalgiou spomínam. V roku 1999 som atestovala v odbore vnútorné lekárstvo a v roku 2002 v odbore diabetológia a poruchy látkovej premeny a výživy. Po atestácii som sa vybrala zbierať skúsenosti do Českej republiky, konkrétne do Nemocnice Břeclav. Neskôr som sa presťahovala za manželom do Prahy, kde som pracovala na diabetologickej ambulancii na Poliklinike Zahradní Město. Počas materskej dovolenky som začala pracovať aj na poliklinike v Šuranoch. V tom čase sme žili vlastne na dvoch miestach súčasne – dva týždne v mesiaci v Prahe a dva týždne v dedinke Hul neďaleko Šurian. V roku 2013 sme sa aj s rodinou presťahovali na Slovensko a v roku 2020 som ukončila svoje pôsobenie na poliklinike v Šuranoch a založila som si neštátnu diabetologickú ambulanciu v Šuranoch.

Prečo ste si vybrali odbor diabetológia a poruchy látkovej premeny a výživy?

Diabetológiu ako pracovný odbor som si nevybrala sama, ale bola mi takzvane pridelená, keďže bolo potrebné, aby sme mali zastúpené všetky odbornosti v rámci kliniky. Pôvodne som sa chcela venovať internej medicíne. Po mojom zaradení do diabetológie vytvorili na našej klinike metabolickú jednotku, a tak som sa rozhodla pracovať práve na týchto intenzívnych lôžkach. Bola to škola života – práca bez ohľadu na pracovný čas, často v strese, ale práve tam som sa naučila najviac a tieto skúsenosti som zúročila v ďalšom pracovnom živote.

Predstavte, prosím, našim čitateľom svoju ambulanciu

Moju diabetologickú ambulanciu som zriadila asi v najnevhodnejšom období, aké si možno predstaviť – v marci 2020, keď prepukla pandémia COVID-19. Pamätám si, že som bola práve kupovať stoličky do čakárne, keď sme sa dozvedeli, že na Slovensku máme prvého pacienta s COVID-19. Spočiatku som nemala zmluvy s poisťovňami, potom sa ambulancie zatvorili, bola karanténa a ja som sa zamestnala na internom oddelení v nemocnici v Zlatých Moravciach. Interné oddelenie sa postupne zmenilo na oddelenie pre pacientov s COVID-19 a diabetológii som sa takmer rok nevenovala. Keď sa situácia postupne upokojila a mohli sme sa vrátiť do ambulancií, v Zlatých Moravciach v priebehu jedného roka ukončili činnosť dve zavedené diabetologické ambulancie. Pacienti boli bezradní a ťažko si hľadali nových diabetológov v okrese, a tak som sa rozhodla založiť ambulanciu aj v Zlatých Moravciach. V oboch ambulanciách sa snažím spolu so sestričkami poskytovať pacientom komplexnú starostlivosť. Prevažnú časť našich pacientov tvoria diabetici 2. typu, no venujeme sa aj pacientom s diabetom 1. typu.

Čo z pracovnej a osobnej stránky vás najviac potešilo v minulom roku?

Minulý rok bol pre mňa z pracovnej stránky rokom stability. Obe ambulancie už majú svoj zabehnutý rytmus a postupne sme vytvorili systém, ktorý nám všetkým vyhovuje. V osobnom živote je to podobné – máme svoj stabilný kolobeh. Snažíme sa venovať deťom, kým bývajú s nami a potrebujú našu pomoc a podporu.

Ako relaxujete a ako si udržiavate dobrú fyzickú a psychickú kondíciu?

Mojím najlepším psychofyzickým relaxom je jednoznačne cestovanie s rodinou. Je to jediný spôsob, keď dokážem vypnúť telefón aj samu seba a vnímať svet okolo seba. Keď som doma, viem si oddýchnuť aj pri varení, práci v záhrade, háčkovaní či pri prechádzkach s mojimi dvoma psíkmi. Hoci sa po práci niekedy cítim vyčerpaná a na prechádzku sa mi nechce, niekde som čítala, že pre nich je to najkrajšia časť dňa – a tak im ju nemôžem odoprieť.

Ďakujeme vám za odpovede a želáme vám za redakciu a čitateľov spokojnosť a úspechy v profesijnom aj osobnom živote.